

Kultur og Fritid

Medlemsblad for Fritid&Samfund nr. 3. 2020

Temaer:

- * Skal den mellemkommunale refusionsordning afskaffes?
- * Stramningerne af Folkeoplysningsloven fra 2018 bør ændres
- * Problemer i forhold til arbejdet i et §35.2 udvalg
- * Tilskud til rideklubber
- * De vigtigste udviklingstendenser i samfundet i de kommende år

Forord

2021 bliver en stor udfordring

Efter et meget problemfyldt 2020 må vi håbe, at det nye år vil blive mere lykkebringende, samt at vi kommer til at vende tilbage til mere normale tilstande efter pandemien har mistet sit greb i samfundet.

2021 kommer til at stå i kommunalvalgets tegn, og bliver i mange kommuner også det sidste år i §35.2 udvalgene, inden der skal være valg til disse i 2022. Kulturminister Joy Mogensen har desuden stillet i udsigt, at der kommer en revision af Folkeoplysningsloven når Ministeriet er færdige med at behandle musikskolelovgivningen. Meget tyder derfor på, at 2021 bliver et travlt år for de folkeoplysende foreninger og de kommunale forvaltninger på området, ikke mindst når man tager i betragtning, at Covid-19 også vil kræve meget ekstra arbejde, hvis foreningslivet skal komme nogenlunde helskindet gennem pandemien.

Om indholdet i dette nummer

I redaktionen ser vi gerne, at der kommer indlæg fra læserne, om de temaer vi beskæftiger os med, så bladet kan blive mere debatterende i sin form. Derfor er vi glade for, at have modtaget et indlæg fra Jørn Winther Jepsen om, hvordan han som medlem af et §35.2 udvalg, bedømmer arbejdet i sin kommune. Vi har valgt sammen med skribenten ikke at nævne navnet på den kommune det drejer sig om, fordi hensigten med indlægget primært er at rejse en mere generel diskussion om arbejdet i folkeoplysningsudvalgene.

Bladet indeholder desuden en artikel om tilskud til rideklubber, der er et af de mere vanskelige områder at administrere i folkeoplysningsloven, samt en kommentar til VIFOs undersøgelse af ændringerne af folkeoplysningsloven fra 2018, der dokumenterer nødvendigheden af, at der sker en revision eller en justering af loven.

Den sidste artikel i dette nummer beskriver nogle af de megatrends, der vil få betydning for samfundsudviklingen i de kommende år, og derfor også kan få betydning for fritids- og folkeoplysningsområdet.

God læselyst.

Redaktionen

Indholdsfortegnelse

Forord	2
2021 bliver en stor udfordring	2
Indholdsfortegnelse	3
Skal den mellemkommunale refusionsordning i folkeoplysningsloven afskaffes?	4
Tema: Folkeoplysningsudvalg (§35.2 udvalg) Indlæg fra læser	6
Der blev ikke til solskin eller medvind på cykelstierne i min kommune - eller tabte forventninger, manipulation og politisk modvilje i arbejdet i Fritidsnævnet (§ 35.2 udvalg)	6
Stramningerne af Folkeoplysningsloven er en fiasko, og bør hurtigst muligt ændres!	9
Indvarsling til repræsentantskabsmøde	17
Tema: Tilskudspuljer	18
Kulturministeriets tredje runde af aktivitetspuljen	18
Fortolkningsnotater om Covid-19 fra Kulturministeriet	20
Fortolkning af det lille forsamlingsforbud (Jour. nr. 20/05707-2 6/1/2021)	20
Fortolkning af det store forsamlingsforbud Jour. nr. 20/05707-3 - 6/1/2021	22

Kai M. Raun og Steffen Hartje

Skal den mellemkommunale refusionsordning i folkeoplysningsloven afskaffes?

I forbindelse med en kommende revision af Folkeoplysningsloven er der en række kommuner, der ønsker, at refusionsordning på aftenskoleområdet bliver afskaffes, fordi den er blevet alt for tung og arbejdskrævende at administrere.

Hvad står der i loven?

Den vigtigste paragraf i denne sammenhæng er §43 Stk. 2. Her står: *at Kommunalbestyrelsen kan kræve godtgørelse for udgifter i forbindelse med undervisning, studiekredse og aktiviteter tilrettelagt som fleksible tilrettelæggelsesformer efter kapitel 4 fra deltagerens hjemstedskommune. Hjemstedskommunen er den kommune, hvor den pågældende er tilmeldt folkeregistret ved begyndelsen af undervisningen, studiekredsen og aktiviteten tilrettelagt som fleksibel tilrettelæggelsesform.*

Kommunerne er således forpligtiget til at betale for egne borgeres deltagelse i aftenskoleundervisningen i andre kommuner med et beløb pr. undervisningstime, der er fastsat i Lovbekendtgørelsen. Der er dog mulighed for, at kommunerne indbyrdes kan beslutte, at de ikke betaler mellemkommunal refusion til hinanden, eller hvis de gør det, hvor stor godtgørelsen skal være. En undersøgelse foretaget af VIFO i 2017¹ viser dog, at hovedparten af kommunerne ikke har aftaler med andre kommuner, og således ibruger den mellemkommunale refusionsordning.

Princippet om en mellemkommunal refusionsordning er grundlæggende et retfærdigt princip, fordi den sikrer, at de kommuner, der får deltagere fra andre kommuner på deres aftenskoler, bliver kompenseret for den ekstra udgift. Ordningen kan også bidrage til at motivere en kommune til i højere grad økonomisk at støtte de aftenskoler, der er hjemmehørende i kommunen, for gennem et øget aktivitetsniveau at sikre, at borgerne primært deltager i den aftenskoleundervisning, der foregår i kommunen fremfor at sende penge til nabokommunerne.

Refusionsordningen er derfor retfærdig men har desværre også en minusside: Den kræver meget administration både for kommuner og for aftenskoler, og med indførelse af persondataforordningen (GDPR) i 2018 er ordningen blevet endnu mere administrativt krævende.

Den kræver i dag, at aftenskolerne indberetter udenbys deltagere med CPR-nr, hvorefter den kommune, aftenskolen er hjemmehørende i, skal fakturere de udenbys deltagere til den kommune som deltageren har bopæl i. Hjemstedskommunen skal, når den modtager fakturaen, kontrollere at den pågældende deltager bor i kommunen og herefter overføre beløbet til den kommune, hvor aktiviteten er foregået. Den kan, før den betaler fakturaen, desuden kræve yderligere dokumentation i form af oplysning om det konkrete hold og om aktiviteten, hvad der er en stigende tendens til, at de gør især i forbindelse med handicapundervisningen (undervisningen på små hold), hvor regningerne ofte er størst.

¹ Folkeoplysningen i Kommunerne, ved Malene Thøgersen

Der er derfor behov for at overveje, om den nuværende refusionsordning er blevet uhensigtsmæssig på trods af de gode intentioner, og om den kan erstattes af en mindre bureaukratisk model.

Hvilke kommuner betaler til den mellemkommunale refusionsordning?

Den før omtalte undersøgelse fra VIFO viser, at det primært er de små og mindre kommuner, der betaler til refusionsordningen, og at det er landets større kommuner, der modtager penge fra den. Eksempelvis er Odense den eneste kommune på Fyn, der modtager penge fra ordninger. De øvrige kommuner betaler til den. På landsplan fik 32% af kommunerne penge fra refusionsordningen og 68% måtte betale til den.

Hvis man afskaffer ordningen uden at sætte noget i stedet, vil det primært gå ud over de kommuner, der har den største aftenskoleaktivitet - landets seks største kommuner -, mens de kommuner, der ikke prioriterer området særligt højt, vil få en økonomisk fordel. Set ud fra aftenskolenes optik, kan det være en dårlig løsning, fordi den formodentlig vil føre til at området får et lavere økonomisk tilskud. På den anden side vil de få frigjort ressourcer fra et ofte besværligt administrativt arbejde.

En anden og bedre løsningsmulighed vil være at afskaffe ordningen og i stedet en gang for alle regulere det økonomiske mellemværende over bloktilskuddene. Det vil være en model, der kan være acceptabel for de fleste kommuner, fordi pengestrømmen mellem kommunerne er forholdsvis konstant. En sådan løsning vil kunne afskaffe den mellemkommunale støtteordning uden at straffe de kommuner, der prioriterer aftenskoleområdet højest.

Kai M. Raun er konstitueret formand Fritid&Samfund

Steffen Hartje er sekretariatsleder i Fritid&Samfund

Tema: Folkeoplysningsudvalg (§35.2 udvalg)
Indlæg fra læser

Jørn Winther Jepsen

Der blev ikke til solskin eller medvind på cykelstierne i min kommune - eller tabte forventninger, manipulation og politisk modvilje i arbejdet i Fritidsnævnet (§ 35.2 udvalg)

Jeg tror, jeg har været naiv – og haft alt for høje forventninger til vores lokalpolitikere og forvaltningen, om de muligheder vi har som frivillige i Fritidsnævnet, til at ændre og bidrage til en ny og efter vores opfattelse bedre udvikling.

For år siden skrev jeg her i bladet om mine forventninger, og de muligheder jeg så for det fremtidige arbejde – ikke mindst stærkt inspireret af et af Fritid og Samfunds fremragende kurser – specielt det med Torben Stenstrup om Forandringer i Foreningen – blændende og stærkt motiverende.

Men jeg er blevet skuffet, og det er flere af mine gode frivillige kollegaer i Fritidsnævnet i min kommune også blevet. Vi var 4 der tog på kursus og kom hjem med tårnhøje forventninger og inspirerede derfor også vores 2 aftenskolerepræsentanter i Fritidsnævnet.

Det startede så fint med lydhørhed, dialog og troede vi: Fælles fodslag – og det var efter, at 2 politikere var blevet skiftet ud – de kom ikke til møderne og bragte ikke vores sager videre – så med borgmesterens medvirken, fik vi 2 andre.

De 2 nye politikere var meget uøvede, og selv om den ene var formand for det stående udvalg, så anede han intet om, hvorledes sagsgangen var.

Så 2 år i træk sjoflede man det budget, som Fritidsnævnet havde udarbejdet (uden forvaltningens hjælp), og den ene gang bedyrede formanden oven i købet, at man havde set på det i udvalget – hvilket var løgn – slet og ret løgn.

Budgettet indeholdt forslag om penge til en temadag med Torben Stenstrup, penge til en udviklingspulje- og partnerskabspulje (netop foranlediget af Torben forslag til hvorledes vi konstruktivt kunne komme videre), ekstrapenge til medlemstilskud i henhold til den eksisterende tilskudsordning og et beløb til en Ungdomslederpris. Altså fritidspolitik i praksis.

Udvalget havde aldrig set vores budgetforslag, for forvaltningen havde ikke fundet det rigtigt at fremsende det, da det indeholdt udgiftsstigninger, og det kunne forvaltningen ikke anbefale, og de 2 politikere fra Fritidsnævnet gjorde ikke anskrig – de sad tavse og svarede undvigende, da vi efterlyste deres behandling af det budget, de selv havde været med til at overvære blev godkendt i Fritidsnævnet. **Tror I, jeg var lamslået?**

For en god ordens skyld skal jeg nævne, at vores super gode forvaltningsmedarbejder, desværre tog sin afsked helt frivilligt, og efter min opfattelse fordi han var blevet presset alt for meget af en eller flere overordnede – så han holdt op, og derfor gik det så galt.

Det gik så vidt, at borgmesteren måtte deltage i et Fritidsnævnsmøde og forklare de 2 politikere og den omtalte forvaltningschef, at Fritidsnævnet var fuldt ud berettiget til at fremsætte et budgetforslag – ja faktisk var det sådan, **at loven foreskrev, at Fritidsnævnet** netop skulle høres om budgettet. Klar tale – **det hjalp bare ikke.**

Hvordan tror I lige vi 6 frivillige folkevalgte, der 2 år i træk havde udarbejdet et budgetforslag som var blevet syltet – havde det oven på borgmesterens fremmøde. Vi red da på en stor forventningsbølge, om at nu ville det gå fremad, og nok ville vi da ikke få alle de penge, vi begrundet søgte – men en dialog med det politiske udvalg var da det mindste, vi så frem til.

Det lykkedes forvaltningen at forputte vores forslag – eller sylte det endnu en gang - og først da jeg i 11 time med kopi til alle – herunder borgmesteren efterlyste det - så undskyldte forvaltningen sig og forklarede, at det var en teknisk fejl, og så blev det eftersendt – men det kom ikke til at stå på dagsordenen – kun på referatet. Og tænk en gang – resultatet var det samme. **Vi kom ingen vegne – vi blev ej heller indbudt til konstruktiv dialog om indholdet.**

Ingen temadag, ingen udviklings- og partnerskabspulje, eller penge til Lederpris – kun til medlemstilskud – måske fordi Idrætsunionen ikke var helt tryk ved at udvide den nuværende lovpligtige udviklingspulje fra kr. 1.000 – ja der står sølle kr. 1.000, for der skal jo stå noget - til et beløb der betød, at nye initiativer kunne byde ind – men det ønskede udvalget ikke - måske udvalget var ræd for ikke at tækkes idrætsunionen – det vil de så i øvrigt sikkert benægte.

Så hvis ikke en bestemt byrådsgruppe havde fremsat vores forslag (det hele handler om kr. 400.000), så havde vi aldrig fået dem – og det fik vi heller ikke – Fritidsnævnets indstilling (det budget vi tidligere havde fremsendt) blev af udvalget besluttet anvendt som ekstraordinært forøgelse af den kommunale tilskudsordning til alle foreninger.

Og nu skal I høre.

Da dette års bevilling, som det politiske flertal havde sikret os, igen skulle behandles, så var det blevet Coronavirus tid – og ingen møder kunne afholdes.

Jeg forslod så, at vi holdt et udendørsmøde og anvendte ½ delen af de 400.000 kr. til at understøtte de foreninger, der kunne dokumentere et tab grundet Coronavirus (udgifter til instruktørløn, manglende kontingenter, manglende indtægter ved turneringer m.v.) – således at de kunne få tilskud fra denne pulje – og restbevillingen på kr. 200.000 kunne så anvendes på de andre forslag. Det her er før, der var nogen, der havde aftalt statslige puljer til fritidslivet – og før de store idrætsorganisationer havde planer om det samme.

Mødet blev - for at overholde alle lovkrav – afholdt via Skype, og indstillingen til det stående udvalg var desværre ikke klar – Idrætsunionen ville hellere have alle pengene som ekstra tilskud – og hvad tror I, udvalget besluttede?

Ekstra tilskud til alle medlemmer under 25 = 60 kr. pr. stk. og resten af de anbefalede initiativer fra Fritidsnævnet blev dermed forkastet.

I gennem årene har Idrætsunionen afholdt lukkede møder med det politiske udvalg. Mødereferaterne er hemmelige – ja der refereres ikke til Fritidsnævnet om mødernes

indhold eller konklusioner, men mellem nævnets medlemmer og de 2 politikere er der ofte en henvisning til ” at det har vi jo aftalt” – og så sker der ikke mere.

Og der afholdes ikke lignende møder med BUS (Børne og ungdomsorganisationernes Samråd) eller med de øvrige mere kulturelt betonede foreninger (vi har desværre ikke et Kulturelt Samråd). Men der har da været opsamlingsmøder om udlånsregler og ny drift af haller og anlæg (det gik ikke særlig godt) og om nedsættelse af en arbejdsgruppe vedr. nye tilskudsregler (det var også meget tamt) og da resultatet skulle omsættes til politisk handling, ja så besluttede politikerne noget helt andet end det, foreningerne havde udtrykt ønske om.

Desværre er det også gået katastrofalt ned ad bakke for aftenskoleundervisningen. I den sidste 10-års periode er antallet af undervisningstimer blevet halveret, og samtidig er udgiften til andre kommuner for vores borgeres deltagelse i deres aftenskoleundervisning fordoblet. Det fik en politiker til at foreslå, at man da blot skulle fortsætte, så ville vores borgere nok holde op med at benytte andre aftenskolers tilbud i nabokommunerne. Og selv om det er blevet imødegået af såvel vores aftenskolerepræsentanter og faktisk også af forvaltningen, så er det ikke et område, som skal forvente yderligere kommunale midler. Dét er ikke her politikerne ønsker at anvende flere midler – desværre for vores udgifter til udenbys deltagelse stiger og vores lokale udbud bliver ringere. Fuldstændig tåbeligt.

Ja, mod uvidenhed og modvilje kæmper alle jo forgæves – og det betyder så igen et indsatsområde, hvor det ikke er lykkedes at skabe dialog og forståelse. Om blot 2-3 måneder skal vi igen til at begynde at overveje vores input til et nyt budget. Det bliver altså vanskeligt at mobilisere den helt store interesse for at gå ind i den proces igen – desværre.

Jeg tror ikke, at jeg vil lægge så mange timer i det som tidligere. Det har været helt spildte kræfter – desværre. Men nu kan jeg da øjne en afslutning på min karriere i Fritidsnævnet i min kommune – kommunevalget nærmer sig, og så skal der udpeges nye medlemmer til Fritidsnævnet – og jeg tror, jeg takker af inden.

Men held og lykke til dem der vil påtage sig jobbet at være frivillig og ulønnet (de første år fik vi en flad sandwich og en – skriver en vand til møderne – det er dog blevet bedre. De 2 politikere fik årligt over kr. 500.000 til sammen for at være politikere og herunder deltage i Fritidsnævnets møder – jeg må som borger i kommunen sige: Vi fik ikke meget for de penge.

En meget skuffet frivillig

Jørn Winther Jepsen er medlem af et §35.2 udvalg.

Tema: Folkeoplysningsloven

Kai Raun og Steffen Hartje

Stramningerne af Folkeoplysningsloven er en fiasko, og bør hurtigst muligt ændres!

Den sidste ændring af folkeoplysningsloven blev indført i 2018, hvor der skete følgende ændringer:

- * At foreninger, hvis formål og adfærd modarbejder eller underminerer demokrati og grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, ikke kan få tilskud eller anvist lokaler eller stillet lokaler til rådighed
- * At kommunerne, ud fra en risikobaseret tilgang baseret på stikprøver, skal vurdere, om der er behov for et nærmere tilsyn med foreninger, hvor der kan være risiko for overtrædelse af lovens bestemmelser
- * At kommunerne skal offentliggøre lister over hvilke foreninger, der bliver tildelt støtte henholdsvis har fået afslag på støtte efter loven
- * Offentliggøre foreningslister
- * Offentliggøre tilskudsregnskaber
- * Offentliggøre hvilke foreninger, der har fået afslag
- * Underrette Skattestyrelsen ved afslag

Stramningerne skulle forhindre antidemokratiske foreninger i at få tilskud fra loven eller få stillet lokaler til rådighed, men det er nu blevet dokumenteret, at de ikke lever op til formålet. Stramningerne har ikke givet kommunerne bedre redskaber til at imødegå antidemokratiske foreninger, men har kun haft som konsekvens, at kommunerne og det frivillige foreningsliv har fået mere administrativt arbejde.

De smukke ord om, at politikerne vil gøre det nemt at være en frivillig forening, som det ofte bliver udtrykt på Christiansborg, har således ingen effekt haft i denne sammenhæng. Desuden tyder alt på, at den daværende regering i høj grad har overvurderet, hvor stort problemet det er med, at antidemokratiske foreninger får støtte fra folkeoplysningsloven. En evalueringen af lovændringerne lavet af Henriette Bjerrum og Malene Thøgersen fra Videnscenter for Folkeoplysning (VIFO)² viser, at der er tale om meget få foreninger - de kan tælles på en hånd, der ikke lever op til de demokratiske målsætninger. Ingen af de 92 kommuner, der har svaret på undersøgelsen, har frataget foreninger deres tilskud, og kun én enkelt kommune har givet afslag til en forening, der ønskede at bruge et kommunalt lokale.

Lovstramningerne har heller ikke betydet, at der er foreninger, der er holdt op med at ansøge om tilskud eller om lån af lokaler. Så det er ikke sådan, at de har afholdt foreninger med et antidemokratisk formål fra at søge om støtte fra loven. Hvis den

² Malene Thøgersen og Henriette Bjerrum: Evaluering af ændringen af Folkeoplysningsloven, 2020 udgivet af VIFO: <https://www.vifo.dk/vidensbank/udgivelser/evaluering-af-aendringen-af-folkeoplysningsloven/1bf9f854-a2ed-44e3-a8c1-ac4800e5b789>

daværende regering havde givet sig bedre tid til at undersøge problemets omfang i stedet for at handle hurtig på baggrund af nogle fjernsynsudsendelser, ville lovændringerne ganske givet havde kommet til at se andreledes ud, hvis der overhovedet var fremkommet et lovændringsforslag.

Næsten 3/4 af kommunerne mener i følge undersøgelsen, at ændringerne “slet ikke” eller i “mindre grad” har forbedret kommunernes mulighed for, at der gives støtte til antidemokratiske foreninger.³ Selv om undersøgelsens forfattere er meget diplomatisk i deres formuleringer af undersøgelsens resultater, er der for mig at se ingen tvivl om, at den viser, at lovændringerne aldrig burde være gennemført i den form, de har. De har desuden haft den negative effekt, at kommunerne og foreningslivet har fået forøget deres administrative arbejde for at kunne efterleve de nye krav. Et stort flertal af kommunerne har oplevet ressourcemæssige og administrative udfordringer (kun 10% af kommunerne har ikke oplevet udfordringer). Desuden har mange kommuner haft problemer med at tolke ændringerne og de nye offentlighedskrav, der er en del af stramningerne.

Den letteste af de nye administrative opgaver har været at offentliggøre lister over hvilke foreninger, der får tilskud og anvist lokaler: 85% af kommunerne har offentliggjort dem på kommunale hjemmesider og foreningsportaler. I modsætning hertil er der ikke nogen større forståelse i kommunerne for, hvorfor tilskudsregnskaberne skal offentliggøres? Kommunerne havde i forvejen adgang til dem. Hvis de gerne vil se dem, kunne de rekvirere dem fra foreningerne.⁴ Det er desuden ikke en let administrative opgave at finde en måde at offentliggøre disse regnskaber på, fordi tilskudsregnskabet ofte er en del af et større regnskab, der ikke er underlagt det nye offentlighedskrav.

At det har været svært for kommunerne at implementere kravet om, at foreningernes tilskudsregnskaberne skal offentliggøres, viser undersøgelsen med al tydelighed: 30% af kommunerne havde tre år efter lovændringernes ikrafttræden stadig ikke offentliggjort regnskaberne⁵. Samtidig hersker der en del uklarhed i forhold til, hvilke oplysninger der helt specifik er omfattet af de nye lovkrav om offentliggørelse herunder sammenhængen mellem offentliggørelsen og GDPR-reglerne.

Det er også svært at forstå, hvorfor kommunerne skal offentliggøre navnene på de foreninger, der får afslag i forhold til at få tilskud, eller for at få et lokale stillet til rådighed. Det giver ingen mening. Hvis en forening har fået afslag, så burde der ikke ske mere i den sag.

Justeringen af formålsparagraffen (§1 og §4a) så det tydeliggøres, at antidemokratiske foreninger hverken skal kunne få tilskud eller anvist kommunale lokaler, er der imod en relevant ændring, fordi den tydeliggør, at loven bygger på demokrati og skal bidrage til demokratiudvikling.

Skærpet tilsynspligt

Evalueringen viser, at kravet om en skærpet tilsynspligt (§33 stil 5, og §44a stk. 2) har betydet, at der er blevet udført flere tilsyn efter lovændringernes i krafttræden end tidligere. Andelen af kommuner, der fører tilsyn via dialog med foreningerne, er steget fra 20 til 30%, mens andelen der fører tilskud via besøg, er steget fra 38 til 52%⁶

Undersøgelsen viser endvidere, at den meste benyttede tilsynsform stadig er gennemgang af foreningernes regnskaber.

³ Side 12 i rapporten

⁴ Side 12 i rapporten.

⁵ side 11 i rapporten

⁶ Rapporten side 10

Der er vores erfaringer i Fritid&Samfund, at foreningslivet ikke har noget imod at få tilsyn via en dialog med kommunen, fordi det kan forhindre dem i at lave fejl, der senere kan koste dem dyrt, samt at kommunale tilsyn er at foretrække frem for mere administrativt dokumentationsarbejde.

Derfor opfatter vi denne ændring som positiv, men om den på længere sigt gør en forskel, kan vi have vores tvivl om.

Konklusion

VIFOs evaluering af de sidste lovændringer bekræfter, hvad vi i Fritid&Samfund også har oplevet, at de er forfejlet og ikke er gennembearbejde på den måde, lovændringer normalt bliver på folkeoplysningsområdet. Det eneste positive resultat af dem er tilføjelserne til folkeoplysningslovens formålsparagraffer. Dem bør vi bevare, mens følgende paragraffer bør slettes:

§29 Stk. 3 Kommunalbestyrelsen offentliggør de regnskaber, som foreningen aflægger efter stk. 1.

§35a Stk. 2. kommunalbestyrelsen skal offentliggøre en fortegnelse over foreninger, der har fået afslag på at få tilskud eller på at få anvist lokaler (§35.2).

Kai M. Raun er konstitueret formand Fritid&Samfund

Steffen Hartje er sekretariatsleder i Fritid&Samfund

Tema: Tolkning af Folkeoplysningsloven

Kai Raun

Tilskud til rideklubber

Rideklubber kan i lighed med alle andre Folkeoplysende foreninger modtage lokale- og aktivitetstilskud. Rideklubber oprettes ofte i forbindelse med en hesteejendom, hvor der i forvejen er etableret en rideskole. En rideskole drives ofte af ejeren på ejendommen og drives kommercielt.

En rideklub skal opfylde formålsparagraffen – Folkeoplysningslovens §§ 1 og 14 – hvilket bl.a. indebærer, at medlemskabet af rideklubben kræver en aktiv deltagelse, hvor hvert enkelt medlem er forpligtet over for fællesskabet. Det betyder derfor også, at der ikke vil kunne godkendes en aktivitet med en hest og en rytter, idet der er tale om et fællesskab mellem mennesker.

Der har været mange debatter om tilskuddet til rideklubberne blot er en offentlig finansiering af ejendomsudgifterne på en hesteejendom. Det er på den baggrund meget vigtig, at kommunalbestyrelsen er opmærksom på konstruktionen af rideklubben, og at ejeren af hesteejendommen ikke har direkte eller indirekte indflydelse på bestyrelsesarbejdet i rideklubben. Det ville på den måde give ejeren mulighed for at have indflydelse på størrelsen af lejen på ridehal og rytterstue og dermed tilskuddet til egne ejendomsudgifter.

Lejen af ridehallerne er ofte meget høj, hvorfor det også er vigtigt at forholde sig til, hvorvidt lejen af hallen svarer til det normale niveau for en lignende hal/lokale på egnen/i nærområdet. Egnen/nærområdet er ikke kun kommunen, men bør omfatte et større geografisk område som f.eks. Nordsjælland. Der henvises til Folkeoplysningslovens § 26 stk. 2.

Lokaletilskud til rideklubber.

Lokaletilskudsreglerne i §§25 – 28 i Lov om støtte til Folkeoplysning lovbekendtgørelse nr. 854 af 11. juli 2011 gælder også for rideklubbernes brug af ridefaciliteter (ridehal og rytterstue). Der gives ikke tilskud til stalde.

Endvidere gælder reglerne i Bekendtgørelse nr. 1251 af 12. december 2011 §§ 15 – 17.

Der er dog nogle særregler for ridehaller og rytterstuer, som jeg vil gennemgå neden for:

Ridehal:

Jf. § 15 stk. 5 i bekendtgørelse nr. 1251 betragtes en ridehal som en hal i lighed med idrætshaller, svømmehaller, skøjtehaller tennishaller og squashhaller samt lokaler der er mindst 800 m².

Når der skal ydes tilskud til ridehaller efter de fastlagte takster for haller og andre lokaler jf. § 16 stk. 1 i bekendtgørelse nr. 1251, betragtes en ridehal dog som et almindeligt lokaler og kommunalbestyrelsen er kun pligtig til at yde tilskud med 65% af taksten pr. time for almindelige lokaler til ridehaller.

2020 takster for haller: 279,03 pr. time

2020 takster for almindelige lokaler: 139,24 pr. time

I forbindelse med beregningen af tilskuddet bør kommunen/kommunalbestyrelsen tage stilling til, hvornår der i en ridehal er tale om en aktivitet. Er det nok, at der er en hest og en rytter, som træner en aktivitet, eller skal der også være en træner/berider eller flere ryttere med heste til stede?

Endvidere bør det vurderes, hvornår der er tale om en ridehal? Hvad skal der til, for at det er en ridehal? Hvilket inventar og belægning skal der være i hallen?

Rytterstue

Jf. § 15 stk. 4 i bekendtgørelse nr. 1251 er der lavet en særlig regel for tilskud til rytterstuer, som indebærer, at der maksimalt ydes tilskud for 1 ¼ time om ugen pr. 5 medlemmer og højst 4 timer om dagen. Et par eksempler:

50 medlemmer:

$50 : 5 \times 1,25 = 12,5$ timer (maks. 4 timer pr. dag $7 \times 4 = 28$ timer) Maks. Tilskud $12,5$ timer \times $139,24 \times 65\%$.

200 medlemmer:

$200 : 5 \times 1,25 = 50$ timer (maks. 4 timer pr. dag $7 \times 4 = 28$ timer) Maks tilskud 28 timer \times $139,24 \times 65\%$.

Ved 112 medlemmer vil en rideklub nå grænsen på maks. 4 timer om dagen i 7 dage om ugen ($112 : 5 \times 1,25 = 28$). Dvs. at når en rideklub har mere end 112 medlemmer vil lokaletilskuddet maks. kunne beregnes i forhold til 28 timer pr. uge \times $139,24 \times 65\%$.

I forbindelse med beregning af tilskuddet bør kommunen/kommunalbestyrelsen tage stilling til, hvornår en rytterstue kan betragtes som et undervisningslokale, og hvilken indretning rummet skal have? Kan en indrettet boks i stalden godkendes som rytterstue?

Stalden

Der ydes ikke tilskud til stalden.

Kai Raun er konstitueret formand i Fritid&Samfund

Tema: Tendenser i tiden

Steffen Hartje:

Hvor bevæger vi os hen?

De vigtigste udviklingstendenser i relation til fritids- og kulturområdet

Forsøg på at beskrive vigtige udviklingstendenser i samfundet er ikke altid helt let. Det viser med alt tydelig, hvad der skete i 2020. Ingen havde forudset, at der ville komme en global pandemi, der mere eller mindre lukkede samfund ned og medførte at et stort antal mennesker døde.

På trods af at prognoserne ikke ramte plet sidste år, giver det alligevel god mening gennem grundige analyser at forsøge at spotte i hvilken retning, den globale udvikling vil bevæge sig i de kommende år, og hvor de største udfordringer kommer til at ligge. Nedenstående er en subjektiv opsamling med fokus på de amerikanske fremtidsforskere i firmaet Frost&Sullivan og FNs analyser af megatrends suppleret med nationale analyser. Megatrends betyder i denne sammenhæng, tendenser der på globalt plan, kan få stor betydning for den fremtidige udvikling, og som kan være med til at definere, hvordan verdenen kommer til at se ud i fremtiden.

Covid-19

Pandamien vil også i de kommende år sætte sit store præg på samfundsudvikling både nationalt og globalt. Den gode nyhed er, at der vil komme flere og flere vacciner, der kan bruges imod coronavirussen og dens forskellige mutationer. Den dårlige er, at vi skal et godt stykke ind i 2021 før hovedparten af befolkningen er blevet vaccineret. Desuden er de økonomiske konsekvenser af den temmelig uoverskuelige. Hvordan kommer den statslige gældsætning til at påvirke bevillinger til kultur- og fritidsområdet, når regningen på et tidspunkt skal betales? Hvor store besparelser vil den medføre? Hvad vil den betyde for de nødvendige investeringer i de fysiske faciliteter på fritidsområder? I hvilket omfang vil den ændre befolkningens fritidsvaner? Vil de ændringer vi har set under pandemien fortsætte efter, den er stoppet?

Stigende urbanisering

Bevægelsen fra land til by, der har fundet sted overalt på kloden, vil fortsætte. Selv om coronapandemien har sat spørgsmål ved fremtiden for store bysamfund, tror de fleste eksperter, at urbaniseringen vil fortsætte i de kommende år. Det kan blive svært at vende udviklingen, fordi 85% af verdens økonomiske aktivitet foregår i byer og bynære områder.

Det har også vist sig herhjemme, at det er svært at få folk til at blive boende i landsdistrikterne, når bevægelsen mod byerne og den generelle centralisering af samfundet, har betydet lukning af institutioner, skoler og uddannelser lokalt, samtidig med at den offentlige transport mange steder er blevet så indskrænket, at det er svært for børn og unge i landdistrikterne at komme til og fra skole/uddannelsessted.

Selv om skiftende regeringer har italesat ønsket om at sikre bedre vilkår for borgerne udenfor de store bysamfund, har der været få fremskridt, og det vil kræve stor politisk vilje at vende udviklingen væk fra en stigende urbanisering.

Smart teknologier vil udvikle sig hurtigt

En smart teknologi kan defineres som en intelligent teknologi, der virker via sensorer og som bliver integreret med internet teknologier. På den måde bliver produktet i stand til at reagere og kommunikere med miljøet omkring det.

Frost & Sullivan deler smart teknologier ind i tre niveauer:

1. På det første niveau er teknologier beklædt med grundlæggende sensor mekanismer.
2. På det næste niveau er teknologier beklædt med grundlæggende sensor mekanismer samt en envejs data kommunikation
3. På niveau 3 kombineres den grundlæggende sensor mekanisme med en tovejs data kommunikation

Hvor udviklingen hurtig bevæger sig i retning af, at flere og flere smartteknologier vil være på niveau 2 og 3, og medføre store ændringer af vores liv, - både positive og negative. Eksempelvis vil de selvkørende- eller næsten selvkørende biler kunne få en positiv betydning for trafikikkerheden, og vil samtidig kunne bidrage til at sikre et mindre resurseforbrug og en bedre udnyttelse af infrastrukturen. På den negative side vil de på linje med lignende teknologier også kunne skabe en big brother effekt, alt efter hvor meget vores kørsel bliver registreret af de firmaer, der leverer teknologier. Der er desuden en fare for, at selvkørende biler kan blive hacket, og ved at vi bliver mere og mere afhængig af, at nettet fungerer, og derfor sårbare overfor sammenbrud i den digitale infrastruktur.

Aftagende befolkningstilvækst - højere gennemsnitsalder

Den globale befolkningstilvækst er aftagende og vil stagnere i slutningen af dette århundrede, hvad der er en god nyhed i forhold til bl.a klimaændringerne og bekæmpelsen af fattigdom.

Den lavere befolkningsvækst og en voksende levealder i den rige del af verden, vil betyde at antallet af ældre vil vokse mere end andre aldersgrupper. Ifølge sundhedseksperter vil de børn, der i dag bliver født i USA og Europa, kunne forvente at leve, til de bliver over 90 år.

Tendensen til at der bliver flere ældre og gamle har vi allerede kunnet registre i nogle år herhjemme, og den vil blive yderligere forstærket og få en større betydning for en lang række områder af samfundslivet (bosætning, arbejdsmarked, sundhed, frivilligt arbejde, kultur- og fritidsforbrug m.m.)

Hjemmet bliver en del af arbejdsmarkedet for mange flere

Covid-19 pandemien har fået antallet af folk, der arbejder hjemmefra til at stige eksplosivt. Tendensen til, at flere og flere arbejder helt eller delvist hjem fra, var allerede stigende før pandemien, i USA er antallet således steget med 20% hvert år i de sidste fem år, og pandemien har for alvor sat gang i udviklingen. Den har desuden medført, at mange har lært at holde møder og undervise via nettet på platforme som eks. Zoom og Teams. Alt tyder derfor på, at hjemmearbejde og virtuelle møder m.m. bliver en integreret del af arbejdsmarkedet mange steder på kloden.

Lokal omstillingen til vedvarende energi

Hvis vi skal imødegå klimaændringerne skal forbruget af fossile brændstoffer reduceres hurtigst muligt, og fremtiden ser lys ud for de firmaer, der arbejder med de bæredygtige energiformer: Sol, vind og vand. En ny trend er at udnytte de vedvarende energikilder, der hvor folk bor for at reducere de omkostninger og det tab af energi der sker, når den skal transportere over store afstande.

Stigende økonomisk ulighed - De rige bliver rigere

Den økonomiske ulighed har været konstant voksende i de senere år. Færre og færre mennesker ejer mere og mere af den globale rigdom. Hvis der ikke gribes ind, vil denne tendens fortsætte med en række uheldige følgevirkninger.

På trods af at der i det sidste årti er sket en stigning i lønindkomsten på globalt plan og antallet af folk, der er ekstremt fattige, er faldet, påpeger analytikere i FN, at det haster med at imødegå tendensen til øget ulighed. Det gør det, fordi der stadig er enorme forskelle på rige og fattige mennesker, og fordi stor ulighed hæmmer økonomisk vækst

og nedsætter fattigdomsreduktion. Den svækker desuden arbejdstagernes repræsentation på arbejdspladsen og påvirker arbejdsvilkårene i negativt retning.

Afsocialisering af forbrugsvaner

Detailhandelen er blevet dramatisk påvirket af coronaen. Flere og flere handlet på nettet og alt tyder på, at denne udvikling mod mere onlinekøb vil fortsætte efter pandemien. Ifølge en undersøgelse fra Digital Consumer Study, har næsten 50% af de adspurgte købt varer på nettet indenfor de sidste tre måneder, og nethandlen har potentiale via den teknologiske udvikling til at blive meget større. Den stærk stigende handel online vil få store følgevirkninger bl.a gennem lukning af fysiske forretninger. En tendens vi allerede har kunne konstatere i mange byers gågader, og som på sigt kan betyde en afsocialisering af vores forbrugsvaner med deraf følgende tomme indkøbsstrøg.

Sundhed får større betydning på virksomhedsniveau og online sundhedsundersøgelser vinder frem.

Den største ændring på sundhedsområdet på globalt plan bortset fra selve behandlingen af Covid-19 er, at rutinemæssige sundhedsundersøgelser i stigende grad bliver foretaget online. Denne form for undersøgelse vil ifølge amerikanske fremtidsforskere vinde frem, samtidig med at firmaer i højere grad vil have fokus på at sikre deres medarbejders sundhed. En af fremtidsforskerne Bernhard Marr hævder, at firmaer vil lære at blive "sundhedsfirmaet" ved at have større opmærksomhed på hele sundhedsaspektet.

Mobilitet: Flere delebiler, delecykler m.v

Tendensen til at flere vil dele køretøjer vil blive forstærket i takt med, at det bliver lettere via apps m.m at dele køretøjer samtidig med, at det bliver sværere og sværere at finde en billig eller gratis P-plads i de store bysamfund. På lidt længere sigt vil selvkørende biler forandre mobiliteten i byerne og få betydning for den offentlige transport, fordi de kan overtage nogle af de kørselsopgaver, som i dag udføres af det offentlige transportsystem.

Den globale opvarmning kan nå et kritisk punkt.

Ingen megatrends vil formodentlig få en større negativ betydning for vores fremtidige globale udvikling end klimaforandringerne. Analytiker i FN opsummerer problemet således: Naturen er i alle sine former blevet tydeligt påvirket af menneskelig aktivitet alle steder på vores planet. Jordens økosystem er blevet forstyrret, der er sket et stort tab af naturens biodiversitet og vilde dyreliv. Der er sket fundamentale ændringer i måden vi bruger jorden på, og en forringelse af kvaliteten af luft, vand og jord med medfølgende konsekvenser for økonomi, udvikling og levevilkår. De skader, der allerede er sket på naturen, er blevet forstærket af den globale opvarmning. McKinsey Global Institut lavede en analyse, der viste, at hvis der ikke bliver grebet ind overfor den globale opvarmning, vil den stige med 5% frem til 2100. Vi har sænket udviklingstakten så stigningen, hvis den nuværende udvikling fortsætter, vil blive på 3%. Det er bedre men stadigvæk katastrofal. Konsekvenserne af en temperaturstigning på 3% vil være helt uoverskuelig, fordi det vil ændre vejret radikalt og øge risikoen for fysiske farer og socioøkonomiske rystelser. En opvarmning på 1,5% er det højeste vi kan tillade, hvis vi skal kunne imødegå de værste og meste uforudsigelige farer ved den globale opvarmning. At nå dette mål bliver desværre ikke let, fordi det kræver store ændringer både i forhold til den måde vi producerer på, den måde vi handler på, og den måde vi forbruger på. Derfor vil klimaændringerne blive den megatrend, der vil få størst betydning for vores liv.

Indvarsling til repræsentantskabsmøde

Fritid&Samfunds repræsentantskabsmødet afholdes tirsdag den 1. juni 2021

Sted: Kolding kommunes uddannelsescenter, Ågade 27, 6000 Kolding

Tidspunkt: 10-14

Dagsorden i henhold til vedtægterne

Yderligere oplysninger om dagens program udsendes senere.

Tema: Tilskudspuljer

Kulturministeriets tredje runde af aktivitetspuljen

Aktivitetspuljen til kulturaktiviteter åbner nu for tredje ansøgningsrunde. Puljens tredje runde løber fra den 1. januar frem til den 28. februar 2021 med **ansøgningsfrist den 8. marts 2021.**

Foto: Colourbox.

Puljen giver mulighed for, at nye eller allerede planlagte publikumsrettede kulturaktiviteter kan gennemføres. Fra i dag kan kulturaktører søge tilskud til nye eller planlagte kulturaktiviteter i perioden fra den 1. januar 2021 til den 28. februar 2021. Ansøgere skal være opmærksomme på, at kulturaktiviteter, som finder sted i en periode og/eller et geografisk område, der er nedlukket, betragtes som på forhånd aflyst, og at der derfor ikke kan ansøges om tilskud fra aktivitetspuljen til sådanne aktiviteter. Såfremt regeringen efter aktivitetspuljens åbning beslutter at forlænge nedlukning til efter den 17. januar 2021, enten generelt eller regionalt, så vil det efter udmelding af sådanne forlængelser ikke være muligt at søge tilskud til aktiviteter i nedlukningsperioden i de omfattede kommuner.

Hvem kan søge?

Aktivitetspuljen kan søges af blandt andet foreninger, selvejende institutioner, kommunale institutioner og virksomheder, som er arrangører af publikumsrettede kulturaktiviteter som for eksempel teatre, spillesteder, koncerthuse, orkestre, museer, cirkus, stand-up-venues, revyer, folkeoplysende foreninger og multiarenaer.

Kriterier for at søge puljen:

- * Puljen yder tilskud til publikumsrettede kulturaktiviteter med mere end 25 publikummer.
- * Puljen yder tilskud på op til 65 procent af kulturaktivitetens omkostninger.
- * Der kan søges om maksimum 1,5 millioner kroner per aktivitet.
- * Hver ansøger kan højst modtage 6 millioner kroner i tilskud fra puljen.

Baggrund for aktivitetspuljen

I henhold til den politiske aftale om tillæg til genåbning af generelle kompensationsordninger af den 16. december 2020, forlænges puljen frem til og med den 28. februar 2021, og der tilføjes yderligere 80 mio. kr. til Aktivitetspulje til kulturaktiviteter.

Aktivitetspuljen er fra politisk side forlænget for at understøtte, at der bliver afholdt nye eller allerede planlagte publikumsrettede kulturaktiviteter på kulturområdet i perioden frem til den 28. februar 2021 under de gældende coronarestriktioner.

Det er Slots- og Kulturstyrelsen under Kulturministeriet, som administrerer aktivitetspuljen og en lang række andre COVID-19-relaterede kompensationsordninger.

Yderligere oplysninger:

<https://slks.dk/tilskud/stamside/tilskud/aktivitetspulje-til-kulturaktiviteter/>

Kontakt:

Kulturministeriets Corona-Hotline: tlf.: 33 74 50 00 på hverdage fra kl. 09.00-16.00 - fredag til kl. 15.00.

Fortolkningsnotater om Covid-19 fra Kulturministeriet

Nedenstående to fortolkningsnotater opdateres jævnligt af Kulturministeriet i forbindelse med, at der kommer nye retningslinjer om bekæmpelsen af coronapandamien.

Fortolkning af det lille forsamlingsforbud (Jour. nr. 20/05707-2 6/1/2021)

Reglerne om forbud mod forsamlinger er fastsat i to bekendtgørelser: "Bekendtgørelse om forbud mod større forsamlinger og mod adgang til og restriktioner for lokaler og lokaliteter i forbindelse med håndtering af covid-19" ("Det lille forsamlingsforbud", pt. 5 personer) og "bekendtgørelse om forbud mod store forsamlinger i forbindelse med håndteringen af covid-19" ("Det store forsamlingsforbud", pt. 500 personer). Kulturministeriet opdaterer løbende fortolkningsnotaterne i overensstemmelse med nye udmeldinger om tiltag og restriktioner.

Kravet om at holde udendørs kulturinstitutioner samt lokaler, hvor der udøves kultur-, idræts-, fritids- og foreningsaktiviteter lukkede for offentligheden betyder, at arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende inden for -, idræts-, fritids- og foreningsområdet, som udgangspunkt skal afholdes udendørs. Kulturarrangementer mv. skal derimod aflyses både udendørs og indendørs. Der gælder visse undtagelser fra dette krav, som du kan læse mere om på siden. Såfremt afholdelse og deltagelse i arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende med visse undtagelser foregår udendørs, gælder følgende: Efter det lille forsamlingsforbud er det forbudt at afholde og deltage arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende, hvor der er flere end 5 personer til stede på samme sted samtidig. Der gælder dog en række undtagelser fra dette.

Efter det store forsamlingsforbud er det forbudt at afholde og deltage i arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende, hvor der er flere end 500 personer til stede samtidig. Både arrangører og deltagere kan holdes til ansvar og dermed straffes i forbindelse med overtrædelse af forsamlingsforbuddet ved konkrete aktiviteter, arrangementer, begivenheder eller lignende.

UNDTAGELSER FRA DET LILLE FORSAMLINGSFORBUD

Der vil altid skulle foretages en individuel vurdering af det konkrete arrangement, begivenhed, aktivitet eller lignende, i forhold til, om det er omfattet af en af nedenstående undtagelser.

ARBEJDSPLADSER

Almindelig ophold og færden på en arbejdsplads er ikke omfattet af det lille forsamlingsforbud. Det betyder, at der må være flere end 5 personer til stede i forbindelse med almindelig ophold og færden på en arbejdsplads, som er et naturligt eller nødvendigt led i udførelsen af det pågældende arbejde, herunder ophold og færden, der finder sted i det offentlige rum, eller som indebærer tilstedeværelse af personer fra forskellige virksomheder mv. Udøvere, personale mv., der er til stede i kraft af et arbejdsforhold, hvor der erhverves en indtægt er derfor undtaget det lille forsamlingsforbud.

Personer der er til stede til et arrangement, en begivenhed, en aktivitet eller lignende i kraft af et arbejdsforhold indgår ikke i opgørelsen af det maksimale antal personer, der må være til stede til et arrangement mv. F.eks. vil en eller flere instruktører, trænere, undervisere mv., der er til stede i kraft af et arbejdsforhold, hvor der erhverves en indtægt, ikke tælle med i opgørelsen af de maksimalt 5 personer, der maksimalt må være til stede.

Der gælder derudover et loft på 500 personer i alt, som må være til stede ved arrangementer, som er undtaget det lille forsamlingsforbud. Alle personer til stede, herunder personer som er til stede i kraft af et arbejdsforhold, indgår i de 500 personer.

FORSAMLINGER MED ET POLITISK ELLER ANDET MENINGSBEFORDRENDE ØJEMED

Forsamlinger med et politisk eller andet meningsbefordrende øjemed er undtaget fra det lille forsamlingsforbud. Det omfatter f.eks. demonstrationer og møder i politiske partier. Det vil sige, at der må være mere end 5 personer til stede ved møder i politiske partier og til demonstrationer mv. Undtagelsen gælder som udgangspunkt ikke for generalforsamlinger, landsmøder, konferencer og lignende, hvor der som udgangspunkt må være op til 5 personer til stede.

PRIVATE BOLIGER OG HAVER

En anden undtagelse fra det lille forsamlingsforbud er arrangementer og aktiviteter i private boliger og haver i tilknytning hertil, som kun beboerne i den private bolig råder over.

Der må således her være op til 500 personer til stede samtidig til arrangementer, der afholdes i private boliger og haver i tilknytning hertil, som kun beboerne i den private bolig råder over. Dette gælder dog ikke for gårde og lignende, som beboere fra et større antal boliger råder over samt haver i tilknytning til private boliger, hvor der afvikles arrangementer mv., som er offentligt tilgængelige.

Det afgørende for undtagelsen er, om arrangementet/aktiviteten foregår i en privat bolig eller have, som kun beboerne råder over – og ikke hvem der afholder eller arrangerer arrangementet/aktiviteten.

Det gælder dog en anbefaling om, at man højst samles 5 personer i private hjem inklusiv egen husstand. Anbefalingen omfatter ikke husstande på mere end 5 personer samt øvrige nære pårørende.

PROFESSIONELLE IDRÆTSUDØVERE

Professionelle idrætsudøvere og de faciliteter, udøverne benytter før, under og efter afviklingen af idrætsgrenen er undtaget fra det lille forsamlingsforbud. Der må derfor være op til 500 udøvere af professionel idræt til stede samtidig.

Professionelle udøvere omfatter atleter, som repræsenterer Danmark på højeste nationale eller højt internationalt seniorniveau inden for en DIF-ankendt idrætsgren, er udtaget til danske seniorlandshold inden for en DIF-ankendt idrætsgren, er indplaceret i en af Team Danmarks atletkategorier eller på anden vis er omfattet af Team Danmarks ordninger eller figurerer i en OL/PL-bruttogrube. Ved højeste nationale niveau forstås den bedste række eller det øverste konkurrenceniveau i Danmark inden for den pågældende idrætsgren. Ved højt internationalt niveau forstås deltagelse ved World Cup, EM, VM eller OL. Endvidere gælder undtagelsen for trav- og galopløb på de ni væddeløbsbaner udøvet af kuske og ryttere med professionel licens, den næstøverste og tredjeøverste række inden for fodbold herrer, den næstøverste række inden for fodbold kvinder, den næstøverste række inden for håndbold både herrer og kvinder samt øvrige professionelle idrætter, hvor hovedparten af udøverne inden for samme række eller konkurrenceniveau lever af indtægter fra deres idræt.

Fortolkning af det store forsamlingsforbud Jour. nr. 20/05707-3 - 6/1/2021

Reglerne om forbud mod forsamlinger er fastsat i to bekendtgørelser: "Bekendtgørelse om forbud mod større forsamlinger og mod adgang til og restriktioner for lokaler og lokaliteter i forbindelse med håndtering af covid-19" ("Det lille forsamlingsforbud", pt. 5 personer) og "bekendtgørelse om forbud mod store forsamlinger i forbindelse med håndteringen af covid-19" ("Det store forsamlingsforbud", pt. 500 personer).

Kravet om at holde udendørs kulturinstitutioner samt lokaler, hvor der udøves kultur-, idræts-, fritids- og foreningsaktiviteter lukkede for offentligheden betyder, at arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende inden for -, idræts-, fritids- og foreningsområdet, som udgangspunkt skal afholdes udendørs. Kulturarrangementer mv. skal derimod aflyses både udendørs og indendørs. Der gælder visse undtagelser fra dette krav.

Reglerne om forbud mod forsamlinger er fastsat i to bekendtgørelser: "Bekendtgørelse om forbud mod større forsamlinger og mod adgang til og restriktioner for lokaler og lokaliteter i forbindelse med håndtering af covid-19" ("Det lille forsamlingsforbud", pt. 5 personer) og "bekendtgørelse om forbud mod store forsamlinger i forbindelse med håndteringen af covid-19" ("Det store forsamlingsforbud", pt. 500 personer).

Kravet om at holde udendørs kulturinstitutioner samt lokaler, hvor der udøves kultur-, idræts-, fritids- og foreningsaktiviteter lukkede for offentligheden betyder, at arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende inden for -, idræts-, fritids- og foreningsområdet, som udgangspunkt skal afholdes udendørs. Kulturarrangementer mv. skal derimod aflyses både udendørs og indendørs. Der gælder visse undtagelser fra dette krav, Såfremt afholdelse og deltagelse i arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende foregår udendørs, gælder følgende: Efter det lille forsamlingsforbud er det forbudt at afholde og deltage i arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende, hvor der er flere end 5 personer til stede på samme sted samtidig. Der gælder dog en række undtagelser fra dette. Efter det store forsamlingsforbud er det forbudt at afholde og deltage i arrangementer, begivenheder, aktiviteter eller lignende, hvor der er flere end 500 personer til stede samtidig. Både arrangører og deltagere kan holdes til ansvar og dermed straffes i forbindelse med overtrædelse af forsamlingsforbuddet ved konkrete aktiviteter, arrangementer, begivenheder eller lignende.

UNDTAGELSER FRA DET STORE FORSAMLINGSFORBUD

ARBEJDSPLADSER

Almindelig ophold og færden på en arbejdsplads er ikke omfattet af det store forsamlingsforbud. Det betyder, at der må være flere end 500 personer til stede ved almindelig ophold og færden på en arbejdsplads, som er et naturligt eller nødvendigt led i udførelsen af det pågældende arbejde, herunder ophold og færden, der finder sted i det offentlige rum, eller som indebærer tilstedeværelse af personer fra forskellige virksomheder mv.

Udøvere, personale mv., der er til stede som følge af et arbejdsforhold, hvor der erhverves en indtægt er derfor undtaget det store forsamlingsforbud. Der gælder imidlertid fortsat et loft på 500 personer, der må være til stede på samme sted samtidig, hvis udførelsen af det pågældende arbejde finder sted i forbindelse med et arrangement, en begivenhed eller lignende, som er omfattet af det lille eller store forsamlingsforbud.

FORSAMLINGER MED ET POLITISK ELLER ANDET MENINGSBEFORDRENDE ØJEMED

Forsamlinger med et politisk eller andet meningsbefordrende øjemed er undtaget fra det store forsamlingsforbud og dermed loftet på 500 personer, som må være til stede samtidig. Det omfatter f.eks. demonstrationer og møder i politiske partier. Det vil sige, at der må være flere end 500 personer til stede ved møder i politiske partier og til demonstrationer mv. Undtagelsen gælder som udgangspunkt ikke for generalforsamlinger, landsmøder, konferencer og lignende, hvor der som udgangspunkt må være op til 5 personer til stede.

Yderligere oplysninger

<https://kum.dk/aktuelt/covid-19/kulturlivet-under-covid-19/udbygning-af-tiltag-og-restriktioner/oversigt/det-store-forsamlingsforbud>

Kultur&Fritid

Kultur & fritid/Tidsskriftet Folkeoplysning udgives af:

Landsforeningen Fritid & Samfund, Jagtvej 12, Skåde, 8270 Højbjerg

Redaktion Steffen Hartje (ansv.)

Fritid & Samfunds holdning udtrykkes i lederen. Øvrige artikler og indlæg udtrykker ikke nødvendigvis Fritid & Samfunds synspunkter.

ISSN 1903-7317

Fritid&Samfunds bestyrelse

Kai Middleton Raun, konstitueret formand

Kurt Smidt

Søren Gøtzsche

Vivian Glasdam Sørensen

Jan Steffensen

Sekretariatsleder: Steffen Hartje

Medlemsbladene kan hentes fra vores website af vores medlemmer!

www.fritid-samfund.dk